

гелието Христосъ е престапенъ за изгубенитѣ грѣшници. Богъ ни прѣдлага сипѣтъ си и показра правдата, дава ни да разберемъ святостѣта на животѣтъ, открива ни рай, както тукъ тѣжъ и горѣ. Отецъ мой, каза Христосъ, дава ви истенниятъ хлѣбъ отъ небото. Това е хлѣбъ, що са туря прѣдъ сичкитѣ човѣци, които слушатъ Евангелието; нѣ тоя хлѣбъ е храна само за ония които Го приематъ съ вѣра. Какъвъ лесенъ начинъ, колко, колко малко са иска отъ насъ за нашето избавление! *Поглѣдни, изпълнявай, живей*, бѣше небеспата заповѣдъ на Мойсея отъ Бога къмъ народѣтъ му. Това сѣщото е и у Евангелието Христово, което дума: *поглѣднете на менѣ и азъ щъж ви спася*. Той вика още сички, сички, защото казва, че никой нѣма да загине, Богъ даде синѣтъ си, за да отърве най-изгубенитѣ овци: голѣмци, долни, млади, стари, грѣшници, виновати, почестивци, сички, сички, ако повѣрвате въ Христа, ако слушатъ гласѣтъ му не ще загинѣтъ. Когато сега, братия, разберете до колко е била силна любовѣта Божия къмъ човѣка, нека сѣкши отъ насъ да си помисли: тѣзи любовъ Божия, какъ посрѣщаме ние? за голѣмата тѣзи любовъ Божия какво добро правимъ? И това ли не можемъ направи, само поне да са размислимъ?

Какъ до толкова ли ни са прилепени сѣрдцата въ тоя лѣжовенъ и грѣховитъ свѣтъ, щото не можемъ да съберемъ умѣтъ си и да помислимъ? Цѣли часове, и цѣли дни прѣварваме въ праздни мисли, въ праздни думи, а за това не може ли сѣкши отъ насъ да отдѣли по-